

STOPA

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRA NIČÍ Č.60

Chcem Věrní Zůstat Také Dál

CalifX||1979

Redakční kruh: V. Balejka, Dr. J. Kolominský Dr. V. Fanderlik,

L. Rozsypal,

Adresa redakcie: STOPA, 3133 Shipway Ave, Long Beach, California 90808, U.S.A.

V Európe: SKAUTED, Postbus 2480, 3500 GL Utrecht,
NEDERLAND; Giro-postchequekonto 3504194

Planování a improvizace.

.. být nepřipraven neviných je hřích ..

Viktor Dyk

Velen

Vedení oddílu a jakákoliv práce nejenom s mládeží, ale s jakoukoliv skupinou lidí předpokládá určité schopnosti a určitou metodu. Ceníme si lidí, kteří mají ohrazovnost, dovedou leccos vymyslet a podle toho jednat a máme jiné, kteří dovedou pracovat postupně, svědomitě a kousek po kousku.

Mluvíme často o programu činnosti v oddíle a v družinách. A k tomu je třeba mít obrazovnost či imaginaci. Tomu slovu musíme rozumět dobře. Nejde o nějakou obrazovnost věcí fantastických, ale schopnost představit si jak něco bude vypadat, když se to provede. Architekt musí mít nejprve ideu své stavby, přesně vědět co chce postavit. A stejně vojevůdce a zcela obdobně vůdce oddílu. K tomu je potřebí obrazovnost, srovnat si v hlavě jak se to udělá, co se dá a co se nedá udělat a kdo co dovede, aby se podle toho rozdělily ukoly.

Je mnoho vůdců, kteří dovedou vymyslet nádherné věci, ale když přijde k tomu je provést, nemají dostatek této technické obrazovnosti, aby si uvědomili jak na to, kde mohou být skrytá nebezpečí a kde mohou očekávat potíže, po případě neúspěchu. A to je to nejdůležitější.

Znal jsem vůdce toho druhu, kteří měli plno nápadů, plno začatých plánů, ale nikdy nic nedovedli dokončit a provést. Spisovatel, nebo i snad malíř a umělec může se dát do práce a improvizovat. Začne s tím, co ho právě napadne a pak změni plán, přestavi děj knihy a nebo obrazu, protože pracuje sám. Stane se ovšem často, že to co chtěl napsat nikdy nenapíše nebo nena-maluje, ale z jeho práce vyjde něco docela jiného. Vůdce oddílu, nebo kdokoliv, kdo pracuje s lidmi a spolupracovníky to dělat nemůže. Každý z jeho pomocníků musí vědět přesně, co má udělat a vůdce musí stále sledovat, zdali se nikdo z nich neuchýlil od hlavního plánu. Jinak by to nikdy nedali jaksi dohromady.

A je velice důležité, aby se to naučil stejně i všichni kdo s ním pracují. Není to snadné, protože je k tomu třeba jednak zkušenosti, ale hlavně logického způsobu myšlení.

Jak na to? Celoroční plán práce je dán čtyřmi ročními dobami, školním programem, dobou prázdnin, očekávaným počasím, a také prostě kalendářem. Kup si o Vánocích diář. Kalendář, kde pro každý den je prázdné místo na poznámky. Projdi si ten kalendář, podívej se kdy jsou velikonoce a jiné svátky, zapiš si do něj své závazky pro příští rok, co kdy musíš udělat a pod. Zaškrtni si 'slepé týdny' kdy počasí není dobré pro výlety, na škole jsou zkoušky, nebo jiná činnost, která hochy či děvčata 'plně zaměstnává' a snaž se v hrubých rysech představit, co můžeš v těch týdnech podniknout. Dva týdny, nebo i celý měsíc před většími podniky si zapiš poznámku které říkají advokáti 'aviso' jako na př. měsíc před velikonoce na vhodný den si zapiš: 'Připravit program pro velikonoce na .. 10 dubna či kdy budou. Tak se nestane, že bys byl 'překvapen' a neměl čas již všechno připravit. Uvažuj velice přesně, kolik času přípravy potřebují, co se všechno musí udělat a to si všechno zapiš na den 'avisa' / Spravit nařadí, zamluvit noclehy, či tábořiště, po případě poslat někoho na 'průzkum' na místo, aby zjistil, co se musí a co se může dělat./

Nemusí to být přesný plán, ale doti přesný, aby zahrnoval všechny možnosti a 'nemožnosti'. Nic není na světě definitivní a všechno se dá změnit a upravit, ale i na to musíš být připraven zavčas. Pro každý podnik musíš mít 'náhradní program' pro případ deště, mrazu, nedostatku sněhu a pod. Nevěř na duchy a nespolehej na šťastnou náhodu, a hlavně ne na nějaké 'ono se pak n e c o zařídí'. To je sebevražda.

Tato metoda je rozhodně tajemstvím úspěchu a když se podle ní zařídíš a také rádcové a ostatní funkcionáři budou mít podobný 'kalendář' půjde všechno hladce. Ale nezapomeň si nechat nějakou tu 'škvíru' pro improvizaci, aby se ten oddíl nestal mašinou. To by otrávil náladu.

A. B. SVOJSÍK

**NÁČELNÍK – ZAKLADATEL
ČESKOSLOVENSKÉHO SKAUTINGU**

5.zari 1876

17.zari

1938

... az jednou stanete na
vysehradskem hrbítové
pred poslednim stanem
NACELNIKA - ZAKLADATELE
MUZETE MU s DOBRYM SVE*
DOMIM HLASIT:

" BRATRE NACELNIKU, KONAME A VYKONAME SVOU P O V I N N O S T ".

Dne 17.zari 1938 v sobotu, v 9 hodin dopoledne - MAJESTAT S M R T I
zastavil tep jeho srdce a rozmach kridel jeho ducha. Nam nezemrel ,
zije v nasich dusich a ve svem zivotnim dile.

16.cervence 1938 odejel bratr Svojsik do Ruska, aby se osobne seznamil
s vychovou ruske mladeze. Navratil se 2 srpna. Ulehl s horeckami a po-
citem velke unavy. Horecky stoupaly na 39.6; projevila se otrava strep-
tokokkem, nova transfuse krve- marne, horecky stoupaly, dech se kratil, za-
cihal zapal plic. Zmitan vysokymi horeckami, blouznil a volal :

" Stojim tu, sedesatilety clovek, tolik prace .....

" Potkavate chlapce a jeho oci zari .....

" Rad bych, kdyz mne ale nechteji pustit ..... "

" Bnad si to rozmysli, je to ohromna zodpovednost, zpusobit utrpeni
tolika lidem..... "

" Ja uz jsem tak unaven, ale myslim, ze nas ukol a nase volani k ce-
lemu kulturnimu svetu pomuze ..... dekuji, s Bohem..... "

" Uvidite, ze takovy zivot v lesich naujme kazdeho..... "

" Prosim Jana Novaka - z nejtezsih dob, ktera jsme prozivali ... "

" Ja jsem zvykly pracovat, ne koukat .....

" Mladez nechte, ta at si hlavne pracuje .....

" Nic neodkladejte, kde mate vetsi celky, zachovejte je pohromade..
.. s Bohem .....

" K A Z D Y K O N E J D N E S S V O J I S L A V A R E H A K
P O V I N N O S T "

*****

Jul B. Svojsík

KRISTÁL 79 :

Náhradního Jamboree v Kanderstegu ve Švýcarsku se zúčastnilo 7 členů bernského oddílu (z toho 3 mladší 14 let) 5 skautek a 2 skauti pod vedením Mámy a Vlka. Kristalu se zúčastnilo přes 2000 skautů a skautek ze 42 zemí. Protože byla letos po prvé povolena na Jamboree účast děvčat, mohli jsme naši účast uskutečnit. Byli jsme přiděleni do podtábora Doldenhorn, který vedl štáb kombinovaný z Irů a Rakušanů. Velmi šťastná kombinace, čehož důkazem je hodnocení Doldenhornu jako nejlepšího podtábora a fakt, že se celý štáb zúčastní příštího Jamboree v roce 1983. Do Doldenhornu patřily kromě nás tyto státy: Anglie 2x, Armenie (exulanti z Francie), Jižní Afrika, Itálie 2x, Korea, Libanon, Lucemburk, Ruanda (2 skauti v podnájmu ve stanu u Armenie a u nás v tee-pee s bubny), Syrie a Tunesie.

S pomocí činovníků a rodičů jsme postavili 5 jehlanů s podsadami a tee-pee, které nám laskavě půjčil Pavel Beco. Tee-pee sloužilo jako kuchyně a jídelna, občas i jako umývárna. Kulatinu na bránu jsme dostali o několik dnů později, kdy už běžel program a tak nebyl čas ji postavit. Vchod do tábora tvořil informační stánek a napnutá celta s označením naší příslušnosti. Podsadový tábor se stal senzací a atrakcí Kristalu. K tomu několik vyjádření:

Vedoucí Kristalu: Váš tábor se mi velice líbí!

Vedoucí podtábora: Jsem rád, že váš tábor je tak blízko brány, jste ozdobou Doldenhornu.

Švýcar, vedoucí programové části Kristalu: Už jsem tu zase. Váš tábor mi prostě učaroval, musím se na vás podívat denně. Doufám, že se zúčastníte Buly (celošvýcarský tábor 1980)

Vedoucí kanadské delegace: Váš tábor je jako perlička v tomhle moři.

Nechápu, že nápad s podsadami nepochází z Kanady, kde máme tolika dřeva.

Japonci filmovali a fotografovali zvenku i zevnitř a mnoho zájemců se chce v budoucnu o podsady pokusit. Jinak fotografujících návštěvníků bylo denně nepočítaně od časného rána do večera. To kladlo samozřejmě zvýšené nároky na pořádek ve stanech i na táboře. Československá vlajka nám vlála nad hlavou, nebylo protestů ani reklamací. Druhá vlajka nebyla sice v amfiteátru národů vyvěšena, ale zato visela ve velkém stanu, kde se pořádaly akce pro celý Kristal, po celou dobu trvání tábora. Byli jsme obklopeni sympatiemi a láskou, štáb si nás choval jako oko v hlavě. Vlastovka mluvila do rozhlasu pro švýcarské vysílání v bärndütsch, Moni-

ka anglicky pro BBC.

Výhoda tak malého počtu účastníků byla rozhodně v tom, že jsme si žili jako spokojená rodinka, nebylo osobních problémů, kázeň byla vynikající. Také s pořádkem nebyly problémy, čistota tábora byla vysoce hodnocená. Nevýhoda, že jsme nestačili na všechno, co bychom byli měli a chtěli zvládnout. Neměli jsme stánek ve velkém stanu, kde by se byly lépe prodávaly odznaky, razítka atd a kde by i propagace byla měla větší ohlas. Náš stánek na táborišti byl hojně navštívený, ale příručky, vystavené na ukázkou byly rozebrány jako propagační materiál, protože nás nebylo dost, abychom se mohli věnovat každému, kdo k nám přišel. Ke konci jsme už byli umluveni až k padnutí z těch všech otázek a dotazů. Dál jsme se nemohli zúčastnit festivalu národů, protože dvě tanečnice za námi přijely pouze na jedno vystoupení (ani velikého táboráku, protože to už zase byly pryč) a to byla velká škoda, o národní kroje, které visely v tee-pee byl velký zájem a byly moc obdivovány. Protože jsme neměli kytaru, nemohli jsme vystupovat ani s písničkami. Škoda, přeskoda, protože písnička Dobrú noc, kterou jsme zazpívali na doldenhornském táboráku měla značný úspěch. Byli jsme proto rádi, když za námi přijeli skauti a skautka z Odety, protože jsme mohli po tanečním vystoupení zazpívat pár národních a skautských písniček. (Mimochodem, naší návštěvě z Odety se Kristal tak líbil, že se jim ani nechtělo domů!)

Vzdor tomu, že nejsme členy světového ústředí, přišli si z mezinárodní kanceláře pro skautku a skauta v plném kroji pro oficiální album a právě tak si k nám přišel pro delegáta předseda Fora. Fora se zúčastnil Borek, který podá ER písemnou zprávu. Protože se na Foru jednalo převážně o exilových organizacích, bude se jeho zpráva dotýkat nás všech.

Účastníci našeho tábora hodnotili Kristal jako nejkrásnější zážitek v exilovém skautingu a myslím, že jsme naši organizaci nerepresentovali špatně, i když naše účast byla doslova ze země vydupaná. Tato víc než improvisace mohla vyjít jen proto, že jsme měli výhodu domácí půdy. Protože účast na Jamboree má význam nejen pro naši organizaci, měli bychom se vsichni vážně zabývat přípravou na Jamboree 1983, které se bude konat v Anglii nebo Irsku. Je třeba uvažovat o skládacích podsadách, nemáme chlapecké národní kroje. Je třeba nacvičit taneční vystoupení a několik dvojhlasných národních písní. Je třeba sestavit propagační film s anglickým a francouzským doprovodem, materiálu je v oddílech dost. Právě tak by se hodila kaseta s písněmi skautskými a národními s anglickým či francouzským doprovodným slovem. Je třeba nacvičit několik

výstupů k táboráku, spíš pantomimických, nebo přímo s anglickým textem. Je třeba dovézt materiál na typická česká a slovenská jídla pro oficiální pohoštění na táboře, sestavit pořad diapositivů s přednáškou o našem skautingu, sestavit materiál pro stánek. Někdo se musí starat o národní kroje, jejich úschovu i údržbu. Problémů opravdu dost a dost. Doufám, že na Velesezení prodiskutujeme spoustu konkrétních návrhů a připomínek.

Závěrem děkuji všem, kteří nám pomohli tábor uskutečnit.

Veleš

K V Á N O C Í M 1979 A K N O V É M U R O K U 1980

Je tomu letos o Vánocích 40 let, co jsem se plížil přes hranice moravsko-slovenské na Hod Boží opustil vlast. Tehdy jsem šel na východ přes Bezkydy a v r. 1948 přes Šuavu na západ podruhé.

Po starém zvyku budeme o Štědrém ani se dívat na Severku a myslet na ty, kdo odešli za ta leta do Věčných Lovišť i na ty, kdo doma žijí bez skautingu ale nikdy na něj nezapoměli.

Svět se opět změnil od minulého roku, někde k horšímu, ale také k lepšímu. Je nás více, kdo pochopili, že peníze nejsou nejdůležitějším úspěchem života ani měřítkem štěstí.

Mládež po celém světě si uvědomuje že život nemá smyslu, když nemáme před sebou vyšší cíl nežli dobré bydlo.

A tak si slibme a slibme těm, kteří odešli před námi že

chceme věrni zůstat také dál, čím k lepšímu duch mladý vzplál,
v obraně D O B R A a K R A S Y ...

Ta Severka nás povede a nikdy nezabloudíme.

To Vám přeje k Vánocům 1979 a do Nového Roku 1980

Váš

Veleš -

Cesta téměř kolem světa...

U příležitosti desátého výročí svého trvání pořádá středisko JUNÁK o letošních prázdninách putovní tábor po Aljašce a po západní části severoamerického kontinentu.

Tábor bude zahájen soustředěním v Jižní Kalifornii, na ostrově Catalina, obklopeném průzračnou vodou pacifického oceánu. Z Jižní Kalifornie se vypravíme přes San Francisco podél pobřeží do Oregonu. Zde uděláme zastávku na našich cvičných řekách Umpqua a McKenzie. Účastníci tábora, kteří budou v této oblasti poprvé, se zúčastní výletu na Crater Lake. Přes ústí Columbia River se dostaneme do státu Washington, kde nevynecháme Olympia Park. Z Port Los Angeles použijeme poprvé ferry k převozu do Victorie na ostrově Vancouver. To již budeme v Kanadě. Z Vancouver Islandu opět po ferry do města Vancouveru na pobřeží Britské Columbie. Ferry se proplétá nespočtenými ostrovy a ostrůvky, vyhýbá se ledovcům, a zaveze nás na nejjižnější cíp Aljašky do Skagway, kde slunce už téměř nezapadá.

Ze Skagway opět po svých /auty/ vyrazíme dále na sever, kde naším prvním cílem bude řeka Yukon - jejíž část opět sjedeme na kanoích. Přes Mt. Mc Kinley Park a Fairbanks dále na sever po Alaskan Haul Road /používaná ke stavbě ropovodu/ až za polární kruh, kde slunce už vůbec nezapadá. Toto bude nejsevernější bod naší cesty a odtud se budeme vracet zpět na jih po Trans Alaska Highway do Kanady, kde smůčíme břicha našich kanoí ve Fraser River. Kanadskými Skalistými horami, přes ledovcový park, se pak budeme vracet do Států.

Po zastávce v Yellowstone National Parku a projetí úchvatných Grand Tetons se dostaneme k pramenům pověstné Hadí řeky /Snake River/, jejíž peřeje se pokusíme zdolat opět s pomocí našich kanoí. Dle časových možností budeme pak pokračovat buďto přes Colorado a Skalisté hory, aneb přes Utah, Salt Lake, Bryce Canyon a Zion Park na Grand Canyon. Nasbíráme-li cestou dost zkušeností a budeme-li mít dostatek odvahy, projetí Grand Canyonu po řece Colorado bude vrcholem naší cesty. Na závěr se ještě zastavíme v Las Vegas. Po návratu do Jižní Kalifornie se rozloučíme a budeme se vracet do svých domovů.

Několik technických údajů: Naše pouť po moři bude asi 1.000 mil /1.600 km/ dlouhá a poplujeme i s auty "ferry" lodích, které jsou speciálně upravené pro převoz motorových vozidel. S kanoemi si vždy odskočíme na zajímavý úsek řeky, kolem níž budeme projíždět. Těchto výprav se zúčastní jen ti, o nichž se v Oregonu přesvědčíme, že kanoje dostatečně ovládají. "Zbytek" cesty vykonáme v našich třech skautských autech. Měřeno přímo cesta činí asi 10.000 mil, to znamená že zhruba najedeme 15 - 20.000 mil /32.000 km/. Cestou spotřebujeme 10 - 12.000 litrů benzínu, minimálně 100 litrů oleje, a budeme muset vyměnit asi 15 vzduchových a olejových filtrů, jakož i kompletní set pneumatik pro každé auto.

Historie Československého skautingu nenasvědčuje, že by se nějaká naše organizovaná jednotka kdy pokusila o tak dlouhou cestu /téměř kolem světa/, a traverzovala zemský povrch od polárního kruhu a věčně zmrzlé tundry až po rozžhavené jižní pouště. My se o to chceme pokusit. Srdečně zveme ke spoluúčasti na této cestě, která se mnohým naskytne jednou v životě, všechny chlapce a děvčata kteří dovršili čtrnáctý rok svého věku, mají za sebou několikaletou skautskou činnost, jsou dobrými plavci a houževnatými, v překonávání překážek vytrvalými, táborníky. Společným dorozumívacím prostředkem bude čeština či slovenština, ale vyžadujeme základní znalosti angličtiny. Tábor není určen pro dospělé a rodiče. Bližší informace vám na požádání zašle redakce STOPY. Přihlášky se budou přijímat až do konce února 1980. Během března provedeme výběr, aby v dubnu si každý z těch, kteří budou vybráni k účasti na tomto táboře, mohl zařídit letenku. Z Evropy se chystá větší skupina dětí soustředěná zejména kolem švýcarského tábora Valenda. Děti, které si to časově budou moci dovolit, mohou po zbytek prázdnin být hosty v rodinách našich dětí. Všichni jsou srdečně vítáni. My z Kalifornie naopak plánujeme na rok 1982 velký zájezd do Evropy.

Na Aljašce, kde jsou potraviny neúměrně drahé, se budeme snažit snížit náš rozpočet tím, že se staneme "samozásobiteli" čerstvým masem a zeleninou, chytáním ryb / zejména lososů/, lovem zvěře, kde to bude povoleno, a sbíráním a úpravou jedlých rostlin.

Veškeré výlohy spojené s táborem budou rovným dílem rozděleny na každého účastníka. Mnoho záleží na tom, jak se projeví ceny během příštího léta, zejména pak ceny benzínu. Podle porovnání s letošním rokem by cena tábora neměla překročit \$ 500.00 na účastníka.

PUTOVNÍ TÁBOR ČESKOSLOVENSKÉHO SKAUTSKÉHO ODDÍLU Z LOS ANGELES

Vloni jsem se dozvěděl od br. Balejky, že existuje oddíl Československých skautů na Pacifickém pobřeží. Přihlásil jsem se do tohoto oddílu a zúčastnil jsem se s ním v létě 1979 putovního tábora. Za vedení br. Jednorozce jsme pluli po divokých a méně divokých řekách v Oregonu, Washingtonu a Kanadě. Oddíl sjel celkem 4 řeky, a strávil dva dny na krásném, teplém jezeře u Pentinctonu v Kanadě. Cíl naší cesty byl br. Fanderlík v Trail, ale nepodařilo se nám to zvládnout. Příští rok se bude konat 6týdenní výlet do Aljašky, za účasti československých skautů z Evropy. Doufám, že se nám podaří bratra Fanderlíka navštívit v roce 1980 .

(Tomáš Vachuda, oddílový rádce , T 660 , Bellevue WA , Washington 98007
POB 6666 , USA

